

»Stk. 2. Forsøgsregulativer, der er godkendt efter den hidtil gældende udformning af § 33 i lov om frikommuner, bevarer deres gyldighed.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Bestemmelsen indsættes for at præcisere, at frikommuneloven i et vist omfang også tillader ikke-frikommuner at deltage i forsøgsarbejdet. Ikke-frikommuners forsøgsmuligheder fremgår af de enkelte bestemmelser i loven (§ 8, stk. 4, § 9, stk. 2, § 24, stk. 2, § 32, stk. 5, § 38, stk. 2, § 39, stk. 2, samt den nu foreslåede § 16, stk. 3).

Til nr. 2

I frikommunearbejdet deltager 22 primærkommuner og 5 amtskommuner. Det foreslås, at kredsen af frikommuner udvides med 8 primærkommuner og 1 amtskommune.

Baggrunden for forslaget er, at Indenrigsministeriet har modtaget henvendelser fra mange primær- og amtskommuner, som har udtrykt interesse for at få status som frikommune. I lyset heraf har Kommunernes Landsforening opfordret regeringen til at udvide med alle interesserede kommuner.

Regeringen lægger ligesom Kommunernes Landsforening stor vægt på, at så mange kommunale forsøgsinitiativer som muligt bliver afprøvet i praksis. Ønsket om at få udpeget flere frikommuner skal endvidere ses på baggrund af, at det snart er tid for evaluering og opfølgning af en række af de forsøg, der har fungeret længst.

Indenrigsministeriet vil således i den kommende tid i samarbejde med de berørte fagministerier sikre, at frikommunernes erfaringer med disse forsøg bliver samlet med henblik på at vurdere, om de giver grundlag for generelle lov-/regelændringer. Der er på nuværende tidspunkt bl.a. planlagt en opsamling af kommunernes erfaringer med de talrige forsøg på kommune- og skolestyrelsesområderne. Disse initiativer tager sigte på, at der kan fremsættes lovforslag på de nævnte områder i næste folke-

tingsår. I takt med gennemførelsen af sådanne ændringer vil de pågældende forsøg naturligvis blive afløst af de nye generelle ordninger på området.

Udvidelsen af kredsen af frikommuner vil således tillige skulle ses som et led i åbningen af en ny forsøgsrunde, der ventes at ville medføre frikommuneforsøg på helt nye områder.

Hensynet til at undgå retlig uoverskuelighed sætter en grænse for, hvor meget kredsen af frikommuner bør udvides. Indenrigsministeriet har, bl.a. på baggrund af antallet af modtagne henvendelser og forespørgsler, fundet det rigtigt at foreslå en udvidelse med 8 primærkommuner og 1 amtskommune.

I sin henvendelse til Indenrigsministeriet har Kommunernes Landsforening særlig peget på det ønskelige i, at Bornholms Amtskommune og alle øens primærkommuner bliver udnævnt som frikommuner. Regeringen stiller sig meget positiv til dette ønske. Der vil således for første gang blive mulighed for omfattende forsøg med ændring af opgavefordelingen mellem primær- og amtskommuner. Indenrigsministeren er derfor indstillet på, at hele Bornholm skal gives frikommunestatus, såfremt lovforslaget vedtages.

Der er ikke i øvrigt taget stilling til, hvilke primær- og amtskommuner der ved en udvidelse skal have status som frikommuner.

Med den foreslåede udvidelse af antallet af frikommuner ændres der ikke i den oprindelige forudsætning, hvorefter frikommuneprojektet er udgiftsneutralt i forholdet mellem staten og kommunerne.

Til nr. 4

Indenrigsministeriet finder det på baggrund af henvendelser fra ikke-frikommuner hensigtsmæssigt, at der gives kommunerne adgang til at afholde forsøg med lokaludvalg og lignende. Et frikommuneforsøg herom er godkendt for Herlev Kommune, jf. bekendtgørelse nr. 471 af 15. juli 1986.

Ikke-frikommuners forsøg med lokaludvalg skal gennemføres efter samme procedure som frikommuneforsøg. Forsøgsreglerne skal såle-